

[Hans Nielsen.]

1850; begge Gange varede disse Fiskerigdomme i mindre end 10 Aar, og man ved med Sikkerhed, at der i den mellemliggende Periode ikke fandtes Fisk af Betydning, egnet for et internationalt Fiskeri i disse Farvande. Dette blev i 1908—09 ligefrem konstateret ved en af Professor Adolf Jensen ledet og af det danske Indenrigsministerium udsendt Undersøgelsesekspedition, den saakaldte Tjalfe-Ekspedition. Den Ekspedition laa i Ugevis og fiskede paa de Steder, hvor man i Aarene efter 1920 havde fanget Millioner af Torsk, men uden at fange, man tør maaske ikke sige en eneste, men man tør vel sige, at der ikke fangedes flere Enere, end der nu er fanget Millioner af Fisk paa disse Steder.

Det er altsaa en Kendsgerning, at Forholdene har haft en usædvanlig Karakter i Havet ved den grønlandske Vestkyst, og det er ogsaa en Kendsgerning, at der i lange Tidsperioder ikke er Fiskemuligheder i disse Farvande. De sidste Aars Resultater peger efter sagkyndiges Skøn, paa, at man allerede er stærkt for nedadgaaende med Fiskemængden i disse Farvande.

Hvis det nu gaar saaledes, at man som tidligere kommer helt paa bar Bund, saa er de Foranstaltninger, der nu er Tale om, overflødige, og dette Faktum maa have Virkninger i to Retninger. For det første, at man tidsbegrænser Loven, saaledes som sket er, og saaledes at den, hvis den ikke forinden er fornyet, af sig selv bortfalder om 5 Aar. Og for det andet saaledes, at man ikke laver større Anlæg eller træffer mere omfattende Foranstaltninger end højst nødvendigt.

Allerede ved det her foreslaaede foranlediges der jo Udgifter, som maa kaldes meget betydelige i Betragtning af, at det er Udgifter, der ofres til Fordel for fremmede Folkeslags Erhvervsinteresser.

Danske Statsborgere har, som det vil være Rigsdagen bekendt, i adskillige Aar haft Adgang til Færingehavnen, noget, der meget lettere lader sig ordne, end hvor der er Tale om fremmede Nationaliteter. Skulde danske Statsborgere misbruge den Hjælp, der vises dem oppe i Grønland, er det jo ikke vanskeligt for de paagældende Myndigheder at faa saadanne Spørgsmaal klaret og afgjort, men noget andet er som sagt Tilfældet, naar man staar over fremmede Nationaliteter.

Uden at forklejne de fremmede Fiskerfolk i al Almindelighed kan man sikkert sige, at der blandt dem findes Elementer, som det er ønskeligt og nødvendigt at kunne

ordne paa Stedet, og dette medfører, at der maa være det tilstrækkelige Antal Havnebetjente til under alle Forhold at holde Orden ved denne Havn. Man ved ogsaa, at der blandt disse mange fremmede Fiskere opstaar epidemiske Sygdomme, som kræver Hjælp fra lægekyndig Side, og en saadan Hjælp har hidtil været givet fra de forskellige grønlandske Sygehuse, en menneskeligt set ganske selvfølgelig Ordning. Naar de fremmede Skibe muligen faar Adgang til en Havn i saa stor Udstrækning, som de selv ønsker det, maa det forudses, at der vil blive bragt et ikke ringe Antal syge i Land, og de maa jo behandles, hvorfor der ogsaa i den Tid, Havnen besejles, maa være en Læge ved Havnen og ligeledes indrettes et Sygehus med Personale. Endelig maa der være Midler til, at man kan afkontrolere det Territorium, som man vil henlægge til Havnen, og derfor maa man have en meget stærk Motorbaad til Raadighed.

Alle disse Foranstaltninger kræver ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget et Beløb paa 100 000 Kr. straks til Anlæg og 65 000 Kr. til aarlige Driftsudgifter. Fra dette sidste drages et Beløb paa 12 500 Kr., som man venter at faa ind gennem Havnepenge og andre Indtægter. Den aarlige Udgift skulde herefter andrage 52 000 Kr. Disse Beløb er selvfølgelig kun anslaaede. Naar jeg ser paa de Tal, der er opført i Bemærkningerne, maa jeg sige, uden at jeg dog har det fornødne Kendskab til de lokale Forhold, at jeg synes, de er ret beskedne, og foreløbig er det min Opfattelse, at Udgiften nok vil blive noget større, end man mener i Øjeblikket. Derfor er der sikkert god Grund til at overveje, om ikke den Afgift, der skal betales i Havnepenge, 10 Øre pr. Register-ton for hver paabegyndte 24 Timer, bør sættes noget i Vejret, thi det maa jo dog være Mening, at man vil stille henimod en Ordning, hvorved Færingehavnen i alt væsentligt kan betale sig selv, for saa vidt som den bliver benyttet i større Udstrækning. Der skal jo ogsaa efter Forslaget opføres et Havnefy, og det maa vel være rimeligt at indføre Begrebet „Fyr-afgift“, en Afgift, som man kender andre Steder, og som andrager ganske betydelige Beløb — jeg kan saaledes henvise til de Afgifter, der maa betales paa Island og i andre Havne, hvor Fiskere nærmere os maa søge Ly.

Der har allerede i Pressen hævet sig enkelte Røster for, at man i Havnen skulde opføre Kajer og forskellige andre Anlæg til Brug for Skibene, men jeg tør sikkert sige, at de, der har udtalt sig derfor, ikke